

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv, De Fortitvdine Et Constantia Christiana Libri Tres

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 4. Præclara quæda[m] singularis in morbo patientiæ exempla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49140](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49140)

semper est querula, quia fluxa, & mortalis; sed ab anima nobiliore hominis parte, quæ stabilis est, atque immortalis.

Ab hac probè doctus ex antiquis Patribus non nemo, discipulum ægrum ita solari solitus. Ne te, fili, morbi tædeat, pudeatque: quin potius Deo moderatori gratus esto: si enim tibi ferreus est animus, à morbo, ceu igne, rubiginem exuet: sin vero aureus, ex eo quoque purior euadet.

§. 4.

Præclara quædam singularis in morbo patientiæ exempla.

IN morbo non solum prodest ad alias cogitationes auertere animum, & à dolore discedere: verùm etiam cogitare, quid honestè, quid

52 DE FORTITVDINE
quid fortiter fecerint alij, quos olim aduersa probauit valetudo; sic enim ad eorum exemplum sese eriget æger, & si minus pares; at saltem suppare animos induet.

Eâ cogitatione vsus olim Seneca, tum ad corporis ægrotudines, tum ad quoduis aliud, seu naturæ, seu fortunæ incommodum depellendum.

Ep. 98. *Dic tibi, inquit, ex istis quæ terribilia videntur, nihil est inuictum; singula vicere iam multi. Ignem Mutius, crucem Regulus, Venenum Socrates, exilium Rutilius, mortem ferro adactam Cato. Et nos vincamus aliquid. Aliquid faciamus, imò & patiamur animosè; sumus inter exempla, quare deficimus? quare desperamus? quidquid fieri potuit, potest.*

Rectè

Rectè sanè, & eleganter: cum enim propè omnia vicerint alij, quidni & nos vincamus aliquid, quidni inter exempla simus; cum etiam inter ea fuerint tenellulę virgines, imbellisq̃ue sexus: nec enim te, mi lector, ad viros ducam, nec ad lobum vnum aliquem, *quem, vt* ait D. Cyprianus, *vulnerum vastitas, & tabescentes, ac defluentes artus, Vermium quoque edax pœna consumpsit.* Nō ei te sistam, alijq̃ue, quos tulere lapsa retro sæcula, sed ad puellulas te vocabo, & in molli, infirmoq̃; sexu, patientiæ miracula.

Lib. de
patientia.

Claram tibi in exemplum proponam: & nomine, & re etiam ipsa longè clarissimam.

Eam omnino malè excepere alij, atque alij morbi, ijque grauissimi, etiã totos viginti octo annos,

quos exegit ipsa summâ patientiæ laude, maximè vero cum ad extrema deducta est vitæ confinia, in quibus agitata quàm acerbissimè dies omnino septemdecim vidit sine cibo, potuque: cumque eam à morbo lanienam æquo, vt alias, fortiq̄ue animo ferendam dixisset frater Reginaldus, qui ei à confessionibus erat, adiecit Sancta Virgo: ex quo me, D. Francisco duce, ac patrono, Dei mei obsequijs totam mâcipavi, nullus morbus grauior accidit, nulla acerbior pœna, nullus patientiæ rigor non suavis.

Sanctę Clarę accedet D. Lydina, exemplar sanctitatis, & patientiæ prodigium: in eam tanquam in scopum incurrere morbi propè omnes facto veluti cuneo, non tamen fregere, sed erexere potius, vt
ægr-

ægritudine, dolore, imò & seipsa
 semper esset superior. Qui eam tri-
 ginta totos annos lecto continen-
 ter affixam, oculis non animo le-
 gisset, aliud vidisset nihil, nisi viuũ,
 ac spirans cadauer, in quo tamen a-
 lacer, vegetus, & fortis spirabat ani-
 mus, & vnicælo, Deo que respira-
 bat, cui enim potius? senserat illa si-
 bi corpus esse pro diuersorio, imò
 si voles, etiam pro carcere, è quo li-
 berior euolaret animus, dissoluto
 iam, & effracto ergastulo corpo-
 ris: & hinc illæ deliciæ, illud gau-
 dium, ille plausus à morbo, ceu af-
 fertore, ac vindice libertatis; ad quã
 accedebat & illud bonum, quod
 ægritudinem sciret esse virtutis pa-
 læstram, & scholam sanctitatis, in
 quã docentur bonæ mentes Chri-
 sto seruatori suo in doloribus, in

56 DE FORTITVDINE

tormentis, in cruce cōsentire: quod
ipsum etiam spectauit aliquando
S. Coletta, quæ à Deo, Iesu suo sum-
mis votis expetijt, vt dolorum eius
aliquando particeps esse videretur.
Votis annuit Saluator optimus, &
exinde famulã suam quinquaginta
annis morbis grauioribus exercuit;
ad stuporem, & miraculum: imò
etiam ad querelas, gemitus, lachry-
masque sororum: quas eliciebat,
vel vnus ipse agræ Virginis aspe-
ctus, quibus illa subridenti similis.
Quorsum, aiebat, hæ lacrymæ, ô
sorores meæ? quod patior vobis
graue, animo certè meo leuissimū,
& vt graue foret corpori: eo tamen
fit leuius, quod in eo sentiam ami-
cam Dei manum, quam excutere,
crudele & impium foret, exoscula-
ri autem suaue, amabile, pium. Hęc
illa

Sur. in
eius vi-
rã.

illa nō verbis tantum, sed re etiam ipsâ; cum occasio tulit, est testata: si enim exigeret Numinis gloria, cultusque etiam afflicto corpusculo non exire, sed efferri domo se patiebatur, & dicenti sibi, periculum adire, ne in viâ moreretur. *Parum est*, inquit illa, *Domine, an foris moriamur, modo in Domino.* In eius manibus tutò excidet anima, si è corpore exciderit.

Et hæc sunt voces, hæc oracula, sanctarum mentium, quæ eas carnis afflictiones non è sensibus, sed ex diuinis rationibus metiuntur.

§. 5.

Opportuna in morbo considerationes.

Dixit olim Neroni Deme-
trius, *mortem tu mihi minita-
ris, natura tibi.* Tua voluntas aut

Epicte-
tus l. 1.
apud
Arrian.
c. 25.

D 5

potius